

Dosarul nr. 2ra-1684/18

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Telenești (jud: O. Școlnic)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Cotruță, S. Gîrbu, G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

3 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cucer Ion și Cucer Natalia reprezentați de avocatul Tatarciuc Victor,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Sîrbu Ludmila împotriva lui Cucer Ion, intervenient principal Cucer Natalia cu privire la partajarea averii comune în devălmășie,

împotriva deciziei din 08 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse cererile de apel declarate de Cucer Ion și Cucer Natalia și a fost menținută hotărârea din 04 iulie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Telenești,

c o n s t a t ă :

La 19 februarie 2014 Sîrbu Ludmila a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cucer Ion cu privire la partajarea averii comune în devălmășie.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în perioada 28 iulie 2005 până la 29 ianuarie 2012 s-a aflat în relații de căsătorie cu pârâtul Cucer Ion.

Din căsătorie și viața în comun au un copil, fiica xxxxx născută la xxxxx.

A menționat că, prin hotărârea din 19 decembrie 2011 a Judecătoriei Telenești căsătoria a fost desfăcută, fiind determinat locul de trai a copilului minor xxxxx cu mama Cucer Ludmila și stabilită pensia pentru întreținerea copilului minor în mărime de $\frac{1}{4}$ din toate veniturile lunare ale pârâtului Cucer Ion.

Reclamanta a specificat că după desfacerea căsătoriei nu au partajat averea comună în devălmășie.

Astfel, a relatat că în timpul căsătoriei cu pârâtul au procurat mai multe bunuri imobile, și anume: încăperea cu numărul cadastral xxxxx, terenul agricol cu suprafața de 2,80 ha, cu numărul cadastral xxxxx, terenul destinat pentru construcții cu numărul cadastral xxxxx, suprafața de 0,119 ha, construcția cu numărul cadastral xxxxx, suprafața de 170,9 m.p., casa individuală de locuit cu numărul cadastral xxxxx, suprafața de 26,9 m.p., construcția cu număr cadastral xxxxx, suprafața de 24,5 m.p., construcția-garaj cu numărul cadastral xxxxx, suprafața de 16,6 m.p., bunul imobil cu numărul cadastral xxxxx, bunul imobil cu numărul cadastral xxxxx și bunul imobil cu numărul cadastral xxxxx.

Reclamanta și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 20, 25, 26 Codul familiei.

A solicitat partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie, cu atribuirea fiecărei din părți a câte $\frac{1}{2}$ din bunuri.

La 03 iulie 2017 reclamanta a depus o cerere de concretizare a cerințelor, solicitând să-i fie atribuit bunul imobil cu număr cadastral xxxxx în valoare de 68 610 lei, $\frac{1}{4}$ din terenul pentru construcții cu numărul cadastral xxxxx, suprafața de 0,119 m.p., terenul agricol cu suprafața de de 2,80 ha, cu numărul cadastral xxxxx în valoare de 28 174 lei, precum și încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 05 iunie 2014 a Judecătorei Orhei, sediul Telenești, a fost atrasă în proces Cucer Natalia, în calitate de intervenient principal.

Prin hotărârea din 04 iulie 2017 a Judecătorei Orhei, sediul Telenești, a fost partajată averea proprietate în devălmășie ce aparține Ludmillei Sîrbu și Cucer Ion. A fost atribuit în proprietate Ludmillei Sîrbu din averea proprietate în devălmășie, apartamentul nr. xx din str. xxxxx, cu suprafața de 37 m.p., în sumă de 68 610 lei, terenul agricol situat în extravilanul or. Telenești, cu suprafața de 2,8 ha, cu numărul cadastral xxxxx în sumă de 28 174 lei și $\frac{1}{4}$ din suprafața totală de 0,119 m.p. a terenului pentru construcții cu numărul cadastral xxxxx situat în or. Telenești, str. xxxxx, care nu este evaluat. A fost atribuit în proprietate lui Cucer Ion din averea proprietate în devălmășie, casa individuală de locuit situată în or. Telenești, str. xxxxx, cu suprafața de 26,9 m.p. în sumă de 186 672 lei, cu numărul cadastral xxxxx, $\frac{1}{4}$ din suprafața totală de 24.5 m.p. a construcției situată în or. Telenești, str. xxxxx, care nu este evaluată, cu numărul cadastral xxxxx, garajul situat în or. Telenești, str. xxxxx cu suprafața de 16,6 m.p., numărul cadastral xxxxx în sumă de 39 812 lei. A fost încasat de la pârâtul Cucer Ion în folosul Ludmillei Sîrbu cheltuielile de judecată în sumă de 8 353 lei. A fost încasat de la Sîrbu Ludmila taxa de stat în folosul statului în mărime de 2 753 lei și de la Cucer Ion taxa de stat în folosul statului în mărime de 6 794 lei.

La 10 iulie 2017 și 24 iulie 2017, Cucer Natalia și Cucer Ion au declarat cereri de apel împotriva hotărârii din 04 iulie 2017 a Judecătorei Orhei, sediul Telenești.

Prin decizia din 08 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse cererile de apel declarate de Cucer Ion și Cucer Natalia și a fost menținută hotărârea din 04 iulie 2017 a Judecătorei Orhei, sediul Telenești.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 346 alin. (1), 357 alin. (1) și (3), 361 alin. (1) Cod civil și art. 19, 25, 26 Codul familiei.

În acest sens, instanța de apel a reținut că prima instanță prin soluția adoptată corect a partajat averea proprietate în devălmășie a soților, aceasta fiind varianta optimă de partajare reieșind din circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești, interesele participanților la proces, respectarea dreptului de proprietate a acestora, cât și a persoanelor terțe, în vederea exploatării nestingerite a terenului de pământ și construcțiilor aflate pe el, precum și evitării în viitor a unor eventuale litigii.

Totodată, instanța de apel a menționat că, din conținutul Raportului de expertiză nu rezultă posibilitatea stabilirii altor variante optime de partajare a

bunurilor imobile, inclusiv conform cotelor-părți ideale deținute de părți, precum și din motivul amplasării construcțiilor pe terenul deținut cu drept de proprietate.

Cât privesc argumentele apelanților referitoare la faptul că prima instanță nu a determinat varianta optimă privind partajarea bunurilor imobile proprietate comună pe cote-părți, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neîntemeiate, deoarece potrivit calculului variantei admise, intimatului Sîrbu Ludmila i s-ar fi atribuit o cotă-parte mai mică din bunurile imobile litigioase decât apelantului Cucer Ion.

În consecință, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 18 iunie 2018, Cucer Ion și Cucer Natalia reprezentați de avocatul Tatarciuc Victor, au declarat recurs împotriva deciziei din 08 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

În acest sens, au indicat că instanțele de judecată au soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces, dar care locuiesc în casa litigioasă și anume ale Irinei Ambros, Iurie Năstas și M. Gorbatov.

La fel, au declarat că instanțele de judecată nu au examinat fondul cauzei și nu s-au expus în privința tuturor bunurilor imobile ce urmau a fi supuse partajării.

De asemenea, au menționat că demersurile înaintate pe parcursul examinării cauzei, au fost lăsate fără soluționare.

Recurenții au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 08 februarie 2018, dar date privind recepționarea deciziei instanței de apel de către recurenți, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 18 iunie 2018, este în termen.

Prin referința din 03 septembrie 2018, Sîrbu Ludmila a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Cucer Ion și Cucer Natalia reprezentați de avocatul Tatarciuc Victor, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele

indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cucer Ion și Cucer Natalia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

De altfel, nu poate fi reținut argumentul recurenților cu referire la faptul că instanțele de judecată au soluționat problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces, or, obiectul litigiului din speță la constituit partajarea averii comune în devălmășie a soților și prin urmare, cercul participanților la proces a fost corect stabilit, nefiind necesară atragerea în proces ale altor persoane, or, în cazul când prin hotărârea judecătorească s-a adus atingere drepturilor unor persoane, acestea pot să-și apere dreptul încălcat prin înaintarea unei acțiuni în instanța de judecată.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că

nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Cucer Ion și Cucer Natalia reprezentați de avocatul Tatarciuc Victor.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Cucer Ion și Cucer Natalia reprezentați de avocatul Tatarciuc Victor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva